

Utorak, 18.01.2011.g.

Jučer sam prisustvovao misi koja je bila služena za sve duše u čistilištu. I tokom te mise, kako je to jedanput napomenuo naš župnik da trebamo činiti, razmišljao sam o svim dušama pokojnih ljudi koje sam poznavao. Tako su mi pred oči dolazile slike mojeg oca, djedova i baka i drugih dragih pokojnika. A danas sam prisustvovao misi koju sam ja dao prikazati za mojeg pokojnog oca. I stalno mi je pred očima bila njegovo lice i njegova pojava. I nekako mi je izgledao mladenački.

I došla mi je u misli misao DA ĆU SE SA SVIMA NJIMA PONOVRNO VIDJETI NEGDJE U BUDUĆNOSTI.

Nije mi baš to bilo "kristalno jasno", ali su mi slike svih tih dragih pokojnika "titrale" pred očima. I nekih sam se bez problema sjetio u mislima a za neke sam se trebao dobro naprezati da njihovo lice i pojavu vidim u mislima.

KAKO

ĆE

TO

IZGLEDATI

KADA

ĆU SE

JEDNOM

U

BUDUĆNOSTI

PONOVRNO

SASTATI

SA

SVOJIM

OCEM?

KAKO

ĆEMO

IZGLEDATI?

ŠTO

ĆEMO

SI

REĆI?

Ne znam,

ZNAM
DA
ĆE
SE
TO
DOGODITI
ALI
MOJA
VJERA
JOŠ
UVIJEK
IMA
MALIH
"PUKOTINA" PA MI
JOŠ
UVIJEK
SVE
TO
ONAKO,
100%
NE
"SJEDA".

No, kada me "uhvate" takve misli onda odlučim to sve prepustiti Gospodinu. ON ZNA KADA I
KAKO
ĆE
TO
BITI.

Moje je samo da mu vjerujem i da živim život po njegovim zapovijedima. Za ostalo će se On pobrinuti. Pa i za susret sa dragim pokojnicima.

No, da bi se on i dogodio nije dovoljno samo čekati. Moramo stvarno i živjeti po Božjim zapovijedima. Ne samo riječima nego i životom i djelima. Zbog toga se ja molim i za sebe i za sve druge oko sebe. I za sve drage pokojnike. I NADAM SE DA ĆU IH JEDNOM, PO BOŽJOJ MILOSTI,
SRESTI
U
BUDUĆNOSTI.

Upitala me danas jedna draga osoba koja je velika vjernica, puno se moli i često hoda u crkvu

na mise, da razmišlja da za jednu osobu, koja je umrla a bila joj je draga, prikaže svetu misu ali da zna da ona baš i nije bila neka vjernica. Pa ne zna da li bi to bilo dobro.

Onda sam joj ja ispričao da se i ja "mučim" s dvoje pokojnih ljudi. Umrli su iznenadnom smrću i otišao sam im na sprovod. No, jako sam se začudio kada sam vidio da se sprovod i ukop izvršio bez svećenika. Te sam saznao da je župnik u toj župi čekao da ga obitelj pozove na sprovod ali oni to nisu učinili. Ja sam se u sebi začudio jer su mi to bili dragi ljudi i znali smo se godinama ali nikad nisam razmišljao da li idu u crkvu i da li su vjernici. I od onda sam se više puta za njih pomolio. I "uhvatio" sam se u razmišljanju da li te molitve njima pomažu. Jer, ukoliko nisu kršteni u crkvi, nisu bili oslobođeni od prvoga grijeha i samim tim bi trebali završiti u paklu.

OSIM

AKO

IM

MILOST

BOŽJA

NA

ZADNJEM

SUDU

NIJE

NAMIJENILA

NEKU

DRUGU

BUDUĆNOST.

Odlučio sam o tome svemu porazgovarati s našim župnikom. Pa ću poslušati njegov savjet.

No, rekao sam toj osobi da "nešto tu mora biti" jer mi njih dvoje često dolaze u misli i često se znam njih sjetiti. Pa sam joj rekao da sam čitao u knjizi o čistilištu da su neki kraljevi i plemići nekad znali za sebe odrediti prikazivanje na tisuće i tisuće misa poslije njihove smrti a sve iz razloga da spase svoju dušu čistilišnih muka. No, BOG KOJI SVE VIDI I SVE ZNA I KOJI JE B

EKRAJNO

MILOSRDAN, nekima od njih, koji su za svojeg života jako grijeshili, nije uzeo u obzir prikazane mise za spas njihove duše nego je te mise uzeo za spas drugih duša, pogotovo onih kojima su ti kraljevi i plemići nautili za vrijeme njihovog zemaljskog života. Na taj način je BOŽJE

MILOSRĐE

POKAZALO

SVOJU

BOŽJU

PRAVDU.

Zbog toga sam joj rekao da ni ona ni ja ne možemo pogriješiti ako prikažemo mise za te

pokojnike. Ako ih Gospodin neće uzeti u obzir za spas njihovih duša,

ZNAT
ĆE
GOSPODIN
KOME
TREBA.
BESKRAJNO
JE
NJEGOVO
MILOSRĐE
I
ISTINSKA
JE
NJEGOVA
BOŽJA
PRAVDA.

No, svakako da bi mi, koji prikazujemo mise i svoje molitve, htjeli znati da li one završavaju
tamo kamo smo ih uputili. AKO VEĆ MOŽEMO SAZNATI. AKO NE, GOSPODIN ZNA.

Zato sam joj rekao da neka svakako prikaže tu misu za tu ženu a ostalo neka prepusti
Gospodinu. i rekla je da hoće. A tako ću i ja. No, prvo razgovor s župnikom.

Nemojmo se mučiti s time što, kako i da li uopće treba misa ili molitva za one koji ne pokazuju
svoju vjeru ili se deklariraju kao oni koji ne vjeruju. MI SE ZA NJIH TREBAMO MOLITI. I TO P

UNO
VIŠE
ZA
NJIH
NEGO
ZA
ONE
KOJI SU
SVAKI
DAN
U
CRKVI.
JER
GOSPODIN
NIJE

DOŠAO
ZBOG
PRAVEDNIKA
NEGO
ZBOG
GRIJEŠNIKA.
MOLIMO
SE
ZA
NJIHOVO
OBRAĆENJE.

A OSTALO PREPUSTIMO GOSPODINU. ON ĆE ZNATI ONO ŠTO MI NE ZNAMO. I MORA
M
JEDANPUTU
PONOVI TI

JOŠ

,
**BESKRAJNO
JE
NJEGOVO
MILOSRĐE
I
ISTINSKA
JE
NJEGOVA
PRAVDA.**

BOGU HVALA.